

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8786/2021
08.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Весне Станковић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Вељко Мрдак адвокат из ..., против туженог АД за осигурање „АМС ОСИГУРАЊЕ“ а.д.о. Београд, кога заступа Владислав Костић адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 417/21 од 06.07.2021. године, на седници одржаној 08.12.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 417/21 од 06.07.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 417/21 од 06.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 417/21 од 06.07.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Сомбору П 1115/20 од 06.11.2020. године, којом је усвојен је тужбени захтев тужиле (став први изреке) и обавезан тужени да исплати тужилји износе од: 81.964,00 динара, на име накнаде материјалне штете, са законском затезном каматом од 21.12.2019. године до исплате (став други изреке) и 41.858,00 динара, на име трошкова поступка, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате (став трећи изреке). Ставом другим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка, а ставом трећим и захтев тужиле за накнаду трошкова одговора на жалбу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је то потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

О тужбеном захтеву нижестепени судови су у овој правној ствари одлучили применом одредаба чл. 173. и 177. Закона о облигационим односима имајући у виду да тужени, на коме је био терет доказивања, није доказао да је штета настала искључиво радњом оштећеника или трећег лица коју он није могао предвидети и чије последице није могао избећи или отклонити. Узимајући у обзир врсту спора, садржину судске

заштите и начин пресуђења, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана, нити потребе за новим тумачењем права. Одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права које су у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Тужени није уз ревизију доставио правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији, што би оправдавало одлучивање ради уједначавања судске праксе. С обзиром на изложено, Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке, применом члана 404. став 2. ЗПП.

С обзиром да се тужбом од 25.06.2020. године захтева исплата износа од 81.964,00 динара (који очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра), ради се о спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена сагласно члану 479. став 6. ЗПП, па је одлучено као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић